

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

อย่าลืมตัวเกินไป

ก่อนจึงหัน

พระเจ้าสำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ไม่ให้มีงานอะไรตลอดมานะ ให้มีแต่การทำงาน ความพากเพียรชำระกิเลสด้วยจิตตภาวนาเท่านั้น งานอื่นไม่ให้มีสำหรับวัดนี้เรารักเรา สงวนทางด้านจิตตภาวนาเป็นสำคัญมากกว่างานอื่นใด เพราะฉะนั้นใครจึงเพ่น ๆ ฟ่าน ๆ ไม่ได้ ทางด้านจิตตภาวนาชำระตัวเหตุอันใหญ่หลวงอยู่ที่ใจ เหตุอันใหญ่ หลวงที่โลกร้อนเป็นฟืนเป็นไฟอยู่ที่ใจ กิเลสเป็นไฟเผาโลกอยู่ที่ใจ ระเบิดออกมา นี้ กระจายทั่วโลกดินแดน มีแต่ฟืนแต่ไฟเผาโลกเท่านั้น จะให้ความร่มเย็นแก่โลกไม่มี เพราะไม่มีธรรม

ธรรมเป็นเครื่องให้ความร่มเย็นแก่โลก หรือธรรมเป็นน้ำดับไฟจะไม่มีในโลก แล้ว ต่างคนต่างดีดต่างดีนไปตามกิเลสตัณหาเสียทั้งหมด เป็นยังงมงุญษเรามาในใจหรือ มันฉลาดเวลานี้ นะ มันกำลังจะเป็นบ้ากันทั้งโลกทั้งสงสาร อย่าว่าเป็นเฉพาะเมืองไทย เราเลย เอาธรรมจับเราสลดสังเวชนะ พวกนี้พวกเป็นบ้ากันทั้งโลกเลย มันไม่มีศีลมี ธรรมพอเข้าไปพิจารณาคัดเลือกสิ่งดีชั่วทั้งหลาย มีแต่จะเอาๆ อะไรให้ได้อย่างใจ ผิด ขนาดไหนก็ตามขอให้ได้อย่างใจๆ นี่คือกิเลส ไฟเผาโลกตรงนี้เอง ดูไม่ได้เลย

สำหรับที่นี้เราก็สอนเสมอเรื่องภาวนา เน้นหนักมากทีเดียว ภาวนาค้นดูต้นเหตุ ตัวเป็นฟืนเป็นไฟและเป็นน้ำดับไฟอยู่ที่ใจดวงเดียวกัน คือธรรมกับกิเลสอยู่ที่ใจ ค่อย เชี่ยชูดค้นเข้าไปตรงนั้นจะเจอทั้งโทษจะเจอทั้งคุณ คัดเลือกได้ ผาสุกรรมเย็น นี้ เพ่นฟ่านๆ พระก็เพ่นฟ่านแบบพระ ฆราวาสก็เพ่นฟ่านแบบฆราวาส เขาแบบเขา เรา แบบเรา มีแต่แบบฟืนแบบไฟแบบเพ่นฟ่านหุหนวกตาบอดชนนั้นชนนี้ ตามีมันไม่ดู สติปัญญาตามอรรถตามธรรมมีมันไม่เอามาคิด มันเอาแต่สติปัญญาของกิเลสซึ่งเป็น ไฟเผาโลกมาเผาอยู่ตลอดเวลาหาความสุขไม่ได้เลย

เป็นยังงมงุญษพระเจ้าประกาศกัฏฐมาเฉพาะองค์ปัจจุบันนี้ ๒๕๐๐ กว่า ปี เป็นยังงมงุญษใครได้พอเป็นมรดกมาเป็นที่ฝากเป็นฝากตายได้ไหมธรรมพระเจ้า ธรรมที่เลิศเลอ มันเลิศเลอตั้งแต่กิเลสตัวจอมปลอมตัวฟืนตัวไฟนั้นหรือ ทำไมจึง เสกสรรกันเอานักหนา เรื่องกิเลสตัวเป็นฟืนเป็นไฟนี้ชอบนักชอบหนา ไม่มีใครจะชอบ อรรถชอบธรรมชอบแต่กิเลส จึงมีแต่ฟืนแต่ไฟเผาโลก ไปที่ไหนไปชื่อนะเอาความสุขมา อวดกันสักหน่อย กิเลสหาความสุขกับธรรมหาความสุข เอามาอวดกันสักหน่อย

นี้ยกขึ้นเลยเดี๋ยวนี้ หลวงตาบัวกำลังเทศน์อยู่เวลานี้ จำอยู่ในหัวใจนี้ เราคุยซี้ซื้ ขุดค้นหาธรรมตามทางของศาสดาที่สอนไว้เจอโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งเจอเป็นที่พอใจ หัวใจจำอยู่นี้มองดูโลกมองดูจนจะดูไม่ได้ว่าไง เราเกิดในท่ามกลางแห่งมนุษย์ทั่วโลกดินแดนไม่เคยเป็นแต่ก่อน เวลาเป็นแล้วมันสลดสังเวชนะ ท่านทั้งหลายเห็นธรรมเป็นยังงี้ มีแต่เรื่องของกิเลสมันเผาโลกเวลานี้ ดิ้นดิ้นแหม สลดสังเวชนะ เราเป็นหนูหนวกตาบอดไป นี่ละเวลาสอน ให้พากันคิดอ่านบ้าง อย่าเป็นบ้ากันทั้งโลกทั้งสงสาร

เฉพาะเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธนี่ละ มันเมืองเปรตเมืองผีเมืองยักษ์เมืองมาร กัดฉีกกินกันกลืนกัน รีดไถกัน คดโกง อู้อี้ ทุกแบบทุกฉบับ มีแต่กิเลสเอามาเหยียบย่ำทำลายกัน ธรรมไม่มี มันน่าสลดสังเวชนะ ถ้าว่าวัดก็วัดที่ไหนจะมากยิ่งกว่าวัดในประเทศไทย ที่ไหนๆ เต็มไปด้วยวัดด้วยวา เต็มไปด้วยพระเถร มีใครตั้งใจประพฤติปฏิบัติเป็นเครื่องตัดกายวาจาใจของตนให้เกิดความชุ่มเย็นขึ้นมา แล้วประกาศธรรมสอนโลกให้มีความร่มเย็นนี้ที่ไหนบ้างล่ะ พิจารณาซิ มีก็สักแต่ว่ามีไม่สนใจในความมีของตน คือวัดวาอาวาส คืออรรถคือธรรมมันไม่สนใจ มันสนใจตั้งแต่กิเลสตัณหา

อยู่ในบ้านหันหน้าออกข้างนอกๆ หันหน้าออกไปเพื่อกิเลสตัณหา อยู่ในบ้านก็เหมือนว่าอยู่ในวัดในวาในศีลในธรรม มันไม่อยู่ในธรรมนะ ตามันมองออกไปข้างนอก จิตคิดไปข้างนอกไม่ได้อยู่ในวงวัดวงวา วงศีลวงธรรม วงพระวงเถร วงพุทธบริษัทอะไร มันคิดออกไปแต่ข้างนอก ยุ่งแต่ข้างนอก ขนแต่ฟันแต่ไฟเข้ามาเผาตลอดเวลา ขอให้พากันคิดบ้างนะ โธ่ นำทุเรศจริงๆ เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธโดยแท้ทำไมถึงเลวร้ายเอานักหนานับตั้งแต่หัวหน้ามา หัวหน้าใหญ่ๆ มา มีตั้งแต่พวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมาร ไม่มีธรรมปรากฏในใจนิตหนึ่งเลย แล้วนี่ละเป็นผู้ครองอำนาจที่จะเหยียบย่ำทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของตนให้ล่มจม คือพวกที่ว้าแก่งๆ นี่ละ แก่งเป็นฟันเป็นไฟนี่

นี่ละความแก่งด้วยความไม่มีธรรมมันจะจมนะ พวกที่แก่งๆ นั้นละมันจะจมน ผู้ที่ไม่แก่งรู้เหตุรู้ผลปฏิบัติตามอรรถตามธรรมไม่จมน บอกตรงๆ เลยไม่จมน ไอ้พวกที่แก่งๆ ออกหน้าออกตาอยู่เวลานี้กำลังแย่งชิง ชิงดีชิงเด่น ชิงดีชิงเด่นอะไรชิงบุตรชิงคู ชิงฟันชิงไฟเผากันอยู่เวลานี้ มันเอาดีเอาเด่นที่ไหนมาชิงกันไม่มี มันมีแต่ความซู้ซ้าลามก เต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ มองไปที่ไหนดูไม่ได้นะ เอาธรรมจับ ไม่งั้นศาสดาจะเป็นศาสดาองค์เอกได้หรือมองโลกไม่ทั่วถึง ศาสดาองค์เอก โลกวิทู มองทั่วถึงหมดนั่นเอง มาสอนโลก ขอให้เราทั้งหลายตั้งใจประพฤติปฏิบัติ

ให้มีขอบมีเขต มาในวัดในวาก็เหมือนกัน อย่ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ มันดูไม่ได้นะ เราเคยดูเสมอดูพระ เราดูเราดูด้วยความเป็นธรรม ไม่มีกิเลสแฝงแม่เม็ดหินเม็ดทราย

เข้ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ ตอนเย็นเสียด้วย ตอนกลางวีกกลางวันเราก็อไม่สนใจละ มันหาก เป็นอยู่อย่างนั้นวัดนี้เพ่นๆ ฟ่านๆ ผู้มาดีก็มี ผู้มาตามภาษีภาษาละมากที่สุดเลย คำ แล้วยังมาเพ่นๆ ฟ่านๆ พอดีเรามากจะออกมาตอนค่ำ คือออกมาจะมาดูนั้นดูนี้ ตอน กลางวันมาไม่ได้ ต้องออกมาตอนค่ำ หรืออย่างหนึ่งแต่เช้าๆ ออกเลย ตอนค่ำเรา ออกมาดูนี้เพ่นๆ ฟ่านๆ มากก็ถามละซิ นี่มาอะไรกัน ถามจะพูดว่าไล่เบี้ยก็ไม่มีผิด ธรรม ไล่เบี้ยก็เลสจะว่าไง มาเชื่อๆ ซ่าๆ ออกไปเดี๋ยวนี้ ไล่เลย เอาจริง ๆ เรา

เราไม่เห็นสิ่งใดเลิศยิ่งกว่าธรรม ใครอย่าเอาเงินเอาทองสมบัติต่างๆ ที่โลก กิเลสมันยกมันยอว่าดีนั้นมาอวดธรรมนะ เขี่ยลงทะเลหมด สำหรับหลวงตาบวนี้ไม่ สนใจอะไรยิ่งกว่าธรรม ธรรมนี้เทิดทูนที่สุด สุขุขความเจริญเต็มอยู่ในหัวใจเพราะ ธรรม ไม่ใช่เพราะสิ่งเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นมันเป็นดาบสองคม พาดก็ได้ พาชั่วก็ได้ พา เจ้าของฉิบหายก็ได้ แต่ธรรมไม่มี .เราเทิดทูนนี้ต่างหาก เพราะฉะนั้นเวลาใครมา ผิดเวล่ำเวลาจึงไล่เลยจริงๆ เอาจริง ๆ เรา ไม่มีหน้าอินทร์หน้าพรหม เพราะหน้าเหล่านี้ หน้ากราบธรรมทั้งนั้น ธรรมเหนือโลกแล้ว นี่สอนโลกให้ได้สติตั้ง

เขียนไว้ที่หน้าวัดก็เขียน “ที่นี่เป็นวัดเป็นสถานที่บำเพ็ญภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน” เราสั่งให้เขียนเองที่เดียว เราเป็นคนสั่งให้เขียน ไม่อายบ้างหรือเราว่างั้น อย่าเอาอะไรมาอวดวัดนะ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าวัดยิ่งกว่าธรรม อย่าเอามาอวดนะ ถ้าเอาสิ่งนั้นมาอวด เขี่ยลงทะเล อย่าเข้ามาในวัดนี้ เราไม่ได้มุ่งสิ่ง เหล่านี้ เกิดมาในท่ามกลางสิ่งเหล่านี้ก็เป็นพื้นไฟเผาทั้งโลกเหมือนกันหมด ไม่เห็น มีอะไรวิเศษวิโสยิ่งกว่าธรรมที่มีในใจ ปฏิบัติธรรมเย็นไปหมดเลย เราจึงได้เอาอันนี้มา ประกาศสอนโลก พวกกันจตุกันจำ

ให้มีขอบมีเขตมีเหตุมีผลบ้างซิ เมืองไทยเรานี้เมืองไม่มีชื่อมีแป เมืองฟุ้งเพื่อ ห่อเหิม เป็นบ้ากันทั้งโลก นี่ละมันจะเอาให้เป็นมรดกอันเลวร้ายยัดใส่ลูกใส่หลาน แล้ว ก็วิ่งตามพ่อตามแม่ไม่มีคำว่ารู้จักประมาณ อะไรๆ มาคว่ำมับๆ เมืองไทยเป็นเมือง ฟุ้งเพื่อ เมืองนอกเขาไม่ได้โยนซี่เข้ามาในเมืองไทยให้คว่ำมับลองดู เป็นซี่หุ้มซี่หมาซี่ เป็ดซี่ไก่อะไร มันคว่ำแก่นักเมืองไทยเรานี้ โยนซี่หุ้มซี่หมาจากเมืองนอกนะ เมืองไทย เราอย่าโยนมา เอาเมืองนอกมาโยนเพราะมันเป็นบ้าเมืองนอกพวกนี้นะ อะไรเป็นของ เมืองนอกดีหมดๆ ส้มเมืองในส้มตัวของเรา

เราอยู่เมืองในก็เราไม่ได้อยู่ในตุ่มในไห เราก็ออยู่ในบ้านในเรือนเหมือนกันกับ เขา มันเป็นบ้าอะไรนักหนา ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วคำว่าพื้นตัวไม่มี มีแต่วิ่งตามเขาๆ ละ ธรรมจับให้มันชัดเจนหมดซิ แยกส่วนแบกส่วนอันไหนที่เราไม่สามารถยอมรับๆ สิ่งที่เราสามารถเราทำของเรา ให้เป็นคู่แข่งกันไปในตัว เป็นเนื้อเป็นหนังในตัวของเราบ้างซิ

ไอ้เนี้ยมาอะไรหมอบราบๆ มีแต่คนหมอบราบ เมืองไทยเมืองหมอบราบ อะไรมาดีหมด ถ้าเป็นของเมืองนอก ของเจ้าตัวเองไม่เป็นหน้าเป็นหลัง เราคนไทยด้วยกัน สินค้าสิน ขายเป็นบ้านเต็มเมือง ถ้าไม่ใช่ของเมืองนอกมันไม่เอานะ ถ้าของเมืองนอกคว้ามับ ลิง ร้อยตัวสู้ไม่ได้ มันสำคัญอย่างนี้นะ ส้มตัว ให้พากันฟิตตัว อย่าส้มตัวจนเกินไป มันเป็น บ้าเอาเสียจริงๆ โอ้ย น้าทุเรศนะ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz